

bivalstvo v Gradišču se je podesetilo in po širni ravnini so se belile dolge vrste šatorov. Župani so dohajali v bojni opravi z mogočnim spremstvom. Nekateri so prihajali s svojimi oddelki na leporejenih konjih in vihteli mnogobarvene zastavice. A prišlo je tudi mnogo preprostega, neoboroženega ljudstva, mnogo ženstva in otrok, ki se je hotelo udeležiti redkega narodnega praznika. Fran-

Ko so bile na večer pred praznikom zbrane vse trume udeležencev, tedaj se je v topli poletni noči razvil slikovit prizor narodnega življenja...

Vsa ravan je bila posejana z velikimi ognji in v njih svitu so se rdečili šotori, cerkev, poslopja, gore in vsa okolica.

Ob Glini je taborila četa Krajincev od Kolpe, ki so bili oblečeni v belo prtenino. Možje so nosili srajco iz domačega platna, prepasano s širokim, rjavim jermenom in torbo ob strani, ženske pa so imele bele

Vojvodski prestol
na gospesvetskem polju.

Slikal M. Jama.

kovski kupci so v lesenih kolibah razpostavili na ogled tujo robo: meče, nože, žensko nakitje ali fino tkanino in jo zamenjavali za ustrojene živalske kože in za domače platno. Vinogradniki iz južnih krajev, od Kolpe, Soče in s Spodnjega Posavja so pripeljali vozove, visoko obložene z mehovi, polnimi vina. Drugi so v senci dreves točili sladko medico iz velikih ilovnatih vrčev.

Vsaka zadruga je imela svoje lastno taborišče, vsaka se je razločevala od druge po narodni noši, po govorici, po šegah in običajih.

jopiče in krila, okrašena z vdelanimi cvetjci. Vrtili so janjca na ražnju. Ob drevesu je stal star mož — slepec, udarjal na strune in s tožnim glasom pel o knezu Samu, vojvodu Ingu in drugih slavni možeh...

Na drugi strani potoka je mladina plesala „kolo“. Mladeniči in dekleta so se držali za roke in se ob vriskanju in petju vrtili okoli ognja. Nekateri so celo skakali preko plamena; te je pozdravljal in hvalil glasen vrišč...